

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi vienu pagrindu.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo nurodoma, jog atsakovė pažeidė Direktyvos 2004/18/EB 2 straipsnį ir 30 straipsnio 3 dalį, nes:

- informacija dėl pasiūlymo pateikimo nebuvo vienodai ir tokia pačia apimtimi prieinama visiems viešojo pirkimo procedūros dalyviams,
- nugalėjęs kandidatas gavo informaciją diskriminuojant kitus ir tai jam suteikė pranašumą, nes jis galėjo pataisyti savo pasiūlymą,
- derybų procedūra buvo vedama taip, kad prašydama papildomos informacijos ar paaiškinimų tik iš kai kurių dalyvių atsakovė darė įtaką procedūros rezultatui ir taip pažeidė nediskriminavimo ir skaidrumo principą.

(¹) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132).

2011 m. liepos 26 d. pareikštas ieškiny byloje *Symfiliosi prieš FRA*

(Byla T-397/11)

(2011/C 282/70)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Symfiliosi* (Nikosija, Kipro Respublika), atstovaujama advokato L. Christodoulou

Atsakovė: Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūra (FRA)

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti 2011 m. gegužės 23 d. Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros sprendimą sudaryti pirmąjį preliminarųjį susitarimą viešojo pirkimo procedūroje F/SE/10/03 — 12 dalis Kipras su *First Elements*, o antrąjį preliminarųjį susitarimą su *Symfiliosi*.
- Nurodyti Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūrai padengti bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi vienu pagrindu, teigdama, kad agentūra nepagrindė savo sprendimo. Ji taip pat iš esmės

tvirtina, kad pasiūlymai buvo vertinami šališkai, neproporcingai ir pažeidžiant teisės nuostatas.

2011 m. liepos 29 d. pareikštas ieškiny byloje *Banco Santander ir Santusa prieš Komisiją*

(Byla T-399/11)

(2011/C 282/71)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovės: *Banco Santander*, SA (Santanderas, Ispanija), *Santusa Holding, SL* (Boadilja del Monté, Ispanija) atstovaujamos advokatų J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro ir R. Calvo Salinero, M. Muñoz de Juan

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- priimti ir pripažinti pagrįstais grindžiant ieškinį nurodytus reikalavimus dėl panaikinimo ir dėl to panaikinti Sprendimo 1 straipsnio 1 dalį tiek, kiek joje skelbiama, kad TRLIS [Ispanijos pelno mokesčio įstatymo konsoliduotas tekstas] 12 straipsnio 5 dalis kvalifikuojama kaip valstybės pagalba,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti 1 straipsnio 1 dalį, tiek, kiek joje skelbiama, kad TRLIS 12 straipsnio 5 dalyje yra valstybės pagalbos elementų, kai ji taikoma akcijų daugumos dalies įsigijimams,
- nepatenkinus antrojo reikalavimo, panaikinti 4 straipsnį, pagal kurį nurodymas išieškoti pagalbą taikomas sandoriams, sudarytiems iki šiuo ieškiniu ginčijamo galutinio sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL 2011 5 21);
- nepatenkinus trečiojo reikalavimo, panaikinti 1 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnį, tiek, kiek juose daroma nuoroda į Meksikoje, Jungtinės Amerikos Valstijose ir Brazilijoje įvykdytus sandorius, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškiny pareikštas dėl 2011 m. sausio 12 d. Komisijos sprendimo 2011/282/ES dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) [pranešta dokumentu Nr. C(2010) 9566].

Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo tris pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su akivaizdžia teisės klaida, padaryta analizuojant atrankumo sąvoką ir nagrinėjamą priemonę kvalifikuojant kaip valstybės pagalbą.

— Ieškovės mano, kad Komisija neįrodė, jog nagrinėjama mokesčių priemonė palaikė „tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą“, kaip to reikalaujama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Komisija tik teigė, kad ši priemonė yra atrankioji, nes ji buvo taikoma tik įsigyjant užsienio (konkrečiu atveju trečiųjų šalių, kurios nėra ES šalys), o ne nacionalinės bendrovės akcijų. Ieškovės mano, kad toks samprotavimas yra klaidingas ir cikliškas: dėl to, kad nagrinėjamos priemonės taikymas — kaip ir bet kurios kitos mokesčių priemonės — taikymas priklauso nuo tam tikrų objektyvių reikalavimų įvykdymo, ši priemonė netampa atrankioji *de iure* ar *de facto*. Ispanija pateikė duomenis, parodančius, kad tai yra bendro pobūdžio priemonė, *de iure* ir *de facto*, taikoma visoms įmonėms, apmokestinamoms Ispanijos pelno mokesčiu, nepaisant jų dydžio, pobūdžio, sektoriaus ar kilmės.

— Antra, skirtingas *prima facie* TRLIS 12 straipsnio 5 dalies, kuri visai nėra atrankusis pranašumas, vertinimas skirtas apmokestinimo tikslais sulygtinti visus akcijų, nesvarbu ar jos būtų nacionalinės, ar užsienio, įsigijimo sandorius. Tam tikrose trečiojoiose šalyse egzistuoja rimtų kliūčių susijungimams, kurios trukdo juos praktiškai įvykdyti; kita vertus, juos galima vykdyti nacionalinėje erdvėje ir būtent jų atžvilgiu suteikiama teisė nurašyti finansinę prestižo vertę. Todėl TRLIS 12 straipsnio 5 dalimi tokia teisė tik išplečiama trečiųjų šalių įmonių akcijų įsigijimui, t. y. sandoriui, kuris yra artimiausias — ir labiausiai įmanomas — funkcinis ekvivalentas nacionaliniams susijungimams ir yra Ispanijos schemos struktūros ir logikos dalis.

— Komisija suklydo manydama, kad nėra kliūčių susijungimams su trečiųjų šalių įmonėmis ir todėl suklydo nustatydamą atskaitos sistemą, būtiną atrankumui įrodyti, bei atmesdama argumentus, susijusius su mokesčiniu neutralumu. Ji ypač suklydo analizuodama Jungtinėse Amerikos Valstijose, Brazilijoje ir Meksikoje įvykdytus sandorius.

— Be to, Sprendimas turėtų būti panaikintas bent atvejais, susijusiais su trečiųjų šalių įmonių akcijų daugumos dalies įsigijimais aplinkybėmis, panašiomis į tas, kuriomis vykdomi nacionaliniai susijungimai ir dėl to juos pateisina Ispanijos schemos struktūra ir logika.

2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su teisės klaida, padaryta nustatant kam priemonė skirta.

— Papildomai, nors manoma, kad TRILS 12 straipsnio 5 dalyje yra valstybės pagalbos elementų, o taip nėra, Komisija turėjo atlikti išsamią ekonominę analizę tam,

kad nustatyti, kas buvo potencialios pagalbos gavėjai. Ieškovės mano, kad pagalbos (kainos perviršio įsigyjant akcijas pavidalu) gavėjai yra akcijų pardavėjai, o ne, kaip teigia Komisija, Ispanijos priemonės, kurios taikė šią priemonę.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su bendrojo teisėtų lūkesčių principo pažeidimu, atsižvelgiant į nurodymo išieškoti pagalbą galiojimą laiko atžvilgiu.

— Papildomai, tuo atveju, jeigu TRILS 12 straipsnio 5 dalis kvalifikuojama kaip valstybės pagalba, Komisija pažeidžia Sąjungos teismų praktiką apribodama teisėtų lūkesčių taikymą laiko atžvilgiu iki sprendimo pradėti tyrimo procedūrą paskelbimo (2007 12 21) ir todėl įpareigodama išieškoti, kiek tai susiję su po šios datos įvykdytais sandoriais (išskyrus Indijoje ir Kinijoje įvykdytus sandorius, susijusius su akcijų daugumos dalies įsigijimais, kuriems teisėtų lūkesčių principas taikomas iki 2011 5 21, t. y. galutinio sprendimo paskelbimo dienos, nes tais atvejais įrodyta, jog egzistavo aiškios teisinės kliūtys tarptautiniams susijungimams).

— Ieškovės tvirtina, kad pagal Komisijos ir teismų praktiką tyrimo procedūros pradėjimas niekaip nelemia priemonės pobūdžio, todėl šios procedūros pradžia nėra data, kada pasibaigia teisėtų lūkesčio apsauga, bet veikia šį data bet kurio atveju turi sutapti su galutinio sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* data.

— Be to, materialinės ribos, kurios Sprendimu nustatytos teisėtiems lūkesčiams, pripažintiems nuo sprendimo pradėti tyrimą iki galutinio sprendimo taikymo, negali būti pateisinamos, nes jos susijusios tik su Kinijoje ir Indijoje įvykdytais akcijų daugumos dalies įsigijimo sandoriais. Šie teisėti lūkesčiai turėtų, kaip numatyta teismų praktikoje, apimti visus sandorius, įvykdytus bet kurioje trečiojoje šalyje.

2011 m. liepos 29 d. pareikštas ieškiny byloje Altadis prieš Komisiją

(Byla T-400/11)

(2011/C 282/72)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Altadis, SA (Madridas, Ispanija), atstovaujama advokatų J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, ir M. Muñoz de Juan

Atsakovė: Europos Komisija